

Geo. Szwarok
Alta

9948-88 and
Edmonton

ФЕДЕРАЛЬНИЙ ПАРЛЯМЕНТ

НАША РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ

Звіт з Посольської Діяльності Антон Глинка 1940-49

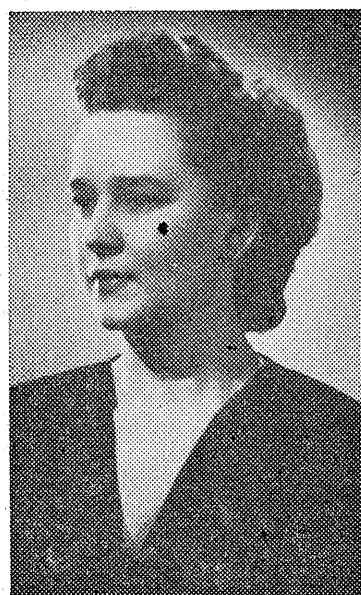
ЩО ЗРОБИВ АНТІН ГЛИНКА ЗА ЧАС СВОЙОГО ПОСЛУВАННЯ 1940-1949

- Виголосив у парламенті 92 промови:
 - 21 промову про фармарські справи.
 - 4 промови про фрейт.
 - 3 промови про звільнення з війська фармарських синів.
 - 8 промов про старечі платні і про соціальне забезпечення.
 - 4 промови про справи громадянства.
 - 1 промову про кооперативні справи.
 - 3 промови у справі дискримінації.
 - 7 промов у справі канадійської закордонної політики.
 - 2 промови про українську визвольну справу.
 - 13 промов у справі допущення скитальців до Канади.
 - 5 промов в економічно господарських справах.
 - 22 промови в різних інших справах.
- Виголосив до своїх виборів 322 промови в федеральній веґревільській окрузі. В цих промовах здавав звіт з діяльності парламенту та збирав інформації про різні проблеми і справи, які пізніше полагоджував чи порушував у парламенті.
- Ще перед вибором на посла і під час виконання посольських обов'язків поміг багатьом фармарам зменшити довги чи відкласти речення їх платності. В 1939 р. на власний кошт виголосив довгу промову по радіо, в якій пояснював фармарам закони про довги.
- Робив розшуки в департаментах федерального уряду за записами віку старших людей, що було конечно для одержання старечої пенсії, та взагалі помагав їм в одержанні пенсії.
- Помагав в одержанні депенденс еллавенс, тобто допомоги батькам і родині канадійських воєнків, яких вони, ті воєнки, утримували перед війною.
- Сотням людей поміг одержати канадійське громадянство.
- Часто інтервенював у випадках несправедливого оподаткування фармарів.
- Врятував кількох ветеранів першої світової війни від втрати їх господарств за довги в Солджерс Сетлмент Борд.
- В поштових справах:
 - Для околиці Станиславів виборів поштову обслугову під назвою Мондер РР 3.
 - Виборів багато підвишок платні поштарям і тим, що розвозять пошту.
 - Поробив заходи, щоб федеральний уряд побудував новий поштовий будинок для містечка Мондер і околиці.
- Останніх кілька років виголошував під час сесій по радіо про діяльність парламенту в т. зв. серії "Репорт фром Парламент Гилл".
- На двох всеканадійських конвенціях партії Соціального Кредиту, а не в листопаді 1941 р. у Вінніпегу і в квітні 1944 р. в Торонті, був уповноважений виголосити промову в імені 13 федеральних послів цієї партії.
- При кінці війни і по війні вимагав, часто з успіхом, звільнення за дезерцією.
- Під час війни давав інструкції своїм виборцям про те, як можна дістати відпустки або звільнення з війська. Власним коштом видрукував 2,000 спеціальних інструкцій в цій справі і висилав їх своїм виборцям.
- У різних випадках висудував для людей зменшення кари або й звільнення від судових присудів.
- Тисячам людей поміг в еміграційних справах: дістав поради й вказівки та інтервенював в еміграційному бюрі, департаменті праці і в організації ІРО в Канаді і Європі, щоб вибороти чи прискіпити приїзд скитальців до Канади.
- Різна інша поміг для округи: Постійно полагоджував всякі інші справи виборців, що входили в юрисдикцію федерального парламенту і уряду, а також різні справи в провінційному уряді і муніципалах.
- Заходами Комітету Українців Канади і Антона Глинки звільнено від поліційної реєстрації тих українців, що в громадянських паперах були записані як австрійці.

АНТІН ГЛИНКА

ПРИЗНАННЯ ПАНІ СТЕФАНІ ГЛИНЦІ

Стефанія Глинка

Коли 9-ого листопада минулого року на номінаційній конвенції Антона Глинки в Мондері, п. Дж. Г. Так з Левой виготовив і вніс резолюцію, яка висловлювала признання і подяку п. Стефанії Глинці за її невсипущу поміч своєму чоловікові, всі делегати привітали цю резолюцію бурхливими оплесками та одногласно її прийняли. Пані Глинка закінчила курс книговодства, стенографії і писання на машині. Кілька років вона працювала для федерального уряду в Торонті. Від часу свого одруження вона поверх п'ять і пів року невтомно помагала своєму чоловікові у виконванні його тяжких обов'язків. Саме тому делегати номінаційної конвенції з таким ентузіазмом дякували їй за її працю. Вони висловили цим

волю виборців веґревільської виборчої округи, більшість яких добре знає цю молоду жінку. Бо вона ввічлива й ласкава до кожної людини, завжди готова добрим словом і ділом помогти там, де допомоги потрібно.

Коли уважно приглянемося тій величезній і всесторонній праці, яку в роках 1940-1949 виконав Антін Глинка, то мусимо сказати, що ця праця не була під силу одній, хоч би як працюючій і талановитій людині. І справді. Без допомоги своєї дружини А. Глинка не міг би виконати всієї роботи, яка випала на його плечі. Його дружина писала кожного тижня сотки листів. Бо наші люди звертались до посла Глинки, просячи допомоги й поради, і то не тільки з цілої Канади, але й з Європи та інших частин світа. Вона їздила з чоловіком до Європи і своєю жіночою добротою і ласкавістю злагіднювала терпіння наших бідних людей скитальців і полонених. Вона врешті допомагала своєму чоловікові не тільки технічною роботою (як писання листів), але й доброю порадою. Бо треба знати, що пані Глинка є дуже обаяннена з різними справами, зокрема з українськими.

Сьогодні пані Глинка піклується своєю донечкою Мирославою Олександровою, що народилась 9-ого лютого ц.р. З цієї причини вона, на жаль, не зможе цим разом помагати своєму чоловікові у виборчій кампанії.

ВІСІМ ГОЛОВНИХ ГРІХІВ ЛІБЕРАЛЬНОЇ ПАРТІЇ СУПРОТИ КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

1. Голосувати — так, кандидувати — ні.

Добігас вже 60 років від того часу, коли до Канади приїхали перші українські поселенці. Напротязі цих 60 років ліберальна партія ніколи не допустила до того, щоб канадієць українського походження одержав номінацію від цієї партії у федеральних виборах. Аж цього року, по раз перший в історії, ліберальна партія офіційно поставила кандидата українського походження у веґревільській виборчій окрузі. Чому це так сталося, ясно. У виборах 1940 р. і 1945 р. веґревільська округа, в якій живе більшість українців та інших слов'ян, вибрала своїм послом не кандидата англосаксонського походження, тільки кандидата українського походження. Проти хвилі не попливеш і тому цим разом ліберальна партія відпустила веґревільську округу групі лібералів українського походження. Чому ж ця партія не зробила цього передтим, чому й досі вона не дозволяє кандидувати від себе ні одному канадієцеві українського походження в Манітобі і Саскачевані, де наших людей в більше, ніж в Альберті? — оце питання, на які хіба українські ліберали можуть, але не хочуть відповісти.

Для ілюстрації подаємо нижче таблицю, кілька кандидатів українського походження ставлять канадійській партії у цих виборах:

(а) Партія Суспільного Кредиту	3
Антін Глинка, Веґревіл.	
Амброзій Головач, східний Едмонтон.	
Стенлі Вовк, Йорктон, Ман.	
(б) Сі-Сі-Еф	3
Федір Заплітний, Давфін, Ман.	
Д-р Карпець, Норд Беллфорд, Саск.	
Іван Ганочко, Атабаска, Альберта.	
(в) Ліберальна партія	1
і то в окрузі, в якій був і є український кандидат.	

2. І знову реєстрація в поліції.

Під час першої війни за уряду консервативів українці мусили постійно реєструватися на поліції, а багато з них сиділи в концентраційних таборах. І українці консерватистам цього ніколи не забули.

Останньої війни за ліберального уряду на підставі клявзулі Б закону "Дефенс оф Кенада Регюлейшенс" мусили реєструватися на поліції ті українці, що не мали горожанських паперів або одержали їх по 1-ім вересня 1922 р. і що були записані або знані, як австрійці, або походили з територій, які нацисти окупували до 3 вересня 1939 р. І це діялось тоді, коли сини цих людей гинули на різних світових фронтах за Канаду і демократію.

3. Українська мова під час війни заборонена, а по війні... знехтована.

Не зважаючи на те, що канадійці українського походження дали до армії більший процент, ніж на них припадало, а під кожним оглядом вони всецільно піддержували воєнні зусилля Канади, ліберальний уряд заборонив на час війни вживати українську мову по радіо.

А й тепер шорт вейв (короткохвильові радіопередачі до Європи) є передавані на різних мовах, а саме на англійській, французькій, німецькій, голандській, норвезькій, шведській і чеській, але не на українській.

4. Під час і по війні ліберальна преса трвила проти українців.

Ліберальні редактори десятки років живуть серед українців і часто їх навчають, але й досі не завдали собі труда, щоб щонебудь навчитись про нас і наші справи. В цьому, здається, є одна з причин, чому вони часто нападають на нас і чому ненависть до нас пробивається зі сторінок ліберальної преси, зокрема в таких щоденниках, як "Винніг Фрі Пресс", "Саскатун Стар Фенікс", "Торонто Дейлі Стар" і інших. Ось два приклади:

(Продовження на 4 стор.)

(Продовження на 2 стор.)

This Publication

"Federal Parliament and Our Representatives"
has been authorized by N. S. Shewchuk, Official Agent,
Willingdon, Alberta

in the interest of
**ANTHONY HLYNKA, Social Credit Candidate
for the Vegreville Federal Constituency**

Printed by the New Pathway Publishing Co. Ltd.,
Winnipeg, Manitoba

EDITORIAL PAGE, MAY 31, 1949.

ЩО ГОВОРИТЬ ДІЯЛЬНІСТЬ АНТОНА ГЛИНКИ

В цьому числі виборчої газети даємо українцям веґре-вільської виборчої округи звіт з діяльності Антона Глинки за час його послужання від 1940-1949. Хоч цей звіт важко прочитати одним духом, проте ми свідомі, що його діяльність завелика, аби її змістити на кількох сторінках газети. Ми певні, що не один виборець, читаючи цей звіт, пригадає собі добрі діла Глинки і в цей спосіб доповнить собі цей скромний звіт.

У демократичних державах ролі представників народу, яких ми називаємо посланцями, є не тільки дуже почесною, але рівночасно дуже відповідальною. Бо людина, яка заступає народні інтереси в парламенті, формує життя і своє власне, і своєї виборчої, і своєї округи, і своєї провінції, і врешті цілої держави. Саме тому від посланця вимагають не тільки доброї волі, але теж великих здібностей і знання, щоб він міг добре виконати свої обов'язки. Саме це мав на увазі один з найбільших західноукраїнських письменників, коли сироводу смерті видатного українського посла і політичного провідника Льва Бачинського написав: "Він був більший від мене, бо я знав тільки літературу, а він знав усе, кожну ділянку життя, всі болі і всі радощі нашого поневоленого народу."

Коли під цим кутом аналізуємо 9-літню посольську діяльність Антона Глинки, то бачимо, що він велико заслужився виборцям веґре-вільської виборчої округи.

В першу чергу він боронив інтереси українського фарм-маршала, бо ж головно фармари іслали його до Оттави. 21 промову виголосив він про фармарські справи. Можна при цій нагоді пригадати, що кожна промова вимагала довгої підготовчої праці. Бо треба було говорити з таким знанням справи і вживати таких аргументів, щоб переконати 244 виборців цілої Канади, між якими було багато видатних спеціалістів з різних ділянок людського знання.

Як християнин і гуманіст, Антін Глинка боронив у парламенті тих, що серед найтяжчих умов, у постійній боротьбі з природою, своїми мозолями і потом засіяли відвічні цілини цього краю і примусили їх давати багаті плоди. Він боронив піонерів цього краю, їх доброго права на відпочинок на старість. У їх справі він виголосив у парламенті вісім промов.

Підчас війни і по війні з великою відвагою і завзятістю Антін Глинка боронив канадських українців перед дискримінацією і перед нападами з різних боків. Водночас з трибуни канадського парламенту, єдиної вільної світової трибуни, що залишилася українцями на земській кулі, він боронив прав українського народу на рідних землях, зокрема його права на свободу.

Проте світову славу здобув собі Глинка своєю мужньою обороною українських скитальців в Європі. З канадського парламенту тринадцять разів пролунали промови, до яких мусили прислухатися ті, в чийх руках лежало вирішення цієї болючої повоєнної проблеми. Коли ж сьогодні брами Канади частинно створені для наших бездомних братів, коли ж й інші країни вирішили випустити до себе скитальців, то в цьому є теж заслуга нашого посла Антона Глинки. Тому не дивно, що так наші співгромадяни англо-саксонського походження, як і українці цілого світу високо цінують посольську діяльність Антона Глинки. Тому не дивно, що єдиний на цілому світі національний український щоденник "СВОБОДА", що виходить у Джерсей Сіті, Америка, в числі з 18 мая 1949 так характеризує його діяльність:

"Що значить український посол у парламенті, лізати найкраще, коли переглянути, наприклад, довголітній рекорд парламентарної праці посла Антона Глинки та його величезну працю, яку він уже не раз зробив українській справі, а останніми роками ще й українським скитальцям."

ПЕНСІЯ НЕ ДЛЯ ПОТРЕБУЮЧИХ, ТІЛЬКИ ДЛЯ БОНДГОЛДЕРІВ І ФІНАНСОВИХ МАГНАТІВ

\$50.00 місячна пенсія для всіх громадян Канади від 65 літ життя вгору коштувала б федеральний уряд \$432,300 - 000 річно. Ліберальний уряд не знизив пенсійного віку до 65 років, бо каже, що коштувало б забагато.

Але за 1948 р. канадський уряд виплатив \$455,455,203 самого проценту на канадський довг, накопи-

чений впродовж років ліберальним урядом. Коли б канадський уряд, замість платити надмірні проценти бондгольдерам і великим багачам, дав ці гроші на старечі пенсії, то кожний чоловік у Канаді від 65 років вгору одержав би понад \$50.00 без огляду на тяжко запрацьований масток, який він хотів би передати своїм дітям.

За Покращання Старечої Пенсії

За дев'ять років свого послужання Антін Глинка постійно боровся, щоб старці і немічні дістали задовільне утримання від нашої держави. В цій справі він виголосив вісім промов, які у значній мірі причинилися до поліпшення їх долі. У своїй боротьбі він постійно домагався зміни пенсійного закону в таких основних напрямках:

1. Домагався більшої пенсії від тої, яку уряд тепер дає.
2. Домагався зниження віку, а саме, щоб чоловіки одержували пенсію від 60, а жінки від 55 років життя.
3. Домагався, щоб давати пенсію всім старим людям без уваги на їх мастковий стан.

Постійні домагання посла Глинки в парламенті дали досі частинний успіх, зокрема коли йде про українців, поляків і т.д. що жили по фармах і не мали можливості навчитися англійської мови. Бо давніше, хто не знав англійської мови, той не міг стати канадським громадянином, а хто не був громадянином, той не міг одержати старечої пенсії. Аж 1947 р., головні заходи послів Глинки і В. А. Такера, змінено закон в тому напрямі, що також українці та інші, які не знають англійської мови, можуть дістати старечу пенсію.

Зміна закону в 1947 р. є, без сумніву, успіхом, але успіхом частинним. Вибір Антона Глинки на федерального посла в цьому році дасть йому можливість далі продовжати боротьбу за покращання життєвих умов старців і немічних.

Щоб виборців веґре-вільської виборчої округи познайомити з поодинокими етапами боротьби за старечі пенсії, подаємо декілька витягів з його вісьмох промов, про які ми згадували вище.

"... Оце повість про сто канадійців, що на двадцять п'ятому році життя є міцні, здорові та повні великих надій. Сорок років потім 36 з них вже в могилі, одному, тільки одному, поводитьсь добре, чотири живуть непогано, п'ять мають добру роботу, а решта, 54, живуть з ласки родини і приятелів. Іншими словами статистична таблиця, яку мені вдалось одержати, показує, що більш половини із сто канадійців опиняться в положенні жебраків. Ця таблиця яскраво показує долю наших громадян."

— 3 промови А. Глинки, виголошеної 5 марта 1943.

"... Тут згадували про сліпих та інших наших співгромадян, які через неміч не годні себе утримати. Коли ми є культурною державою, ми повинні так доповнити наші закони, щоб цим нещасним людям дасть пенсію без уваги на їх вік. Це така нагальна справа, що ми повинні таки тепер її полагодити."

— 3 промови А. Глинки, виголошеної 8 лютого 1944.

"... Мене живо інтересує ця частина населення, що тепер доживає 60 і 70-ого року життя і деколи є примушена старітися за старечими пенсіями. Ці люди чудово сповняли свої громадянські обов'язки, але коли вони стараються за пенсію, їм відмовляють на тій основі, що вони не є канадськими громадянами."

— 3 промови А. Глинки, виголошеної 11 мая 1944.

"... Пане Председателю, після могого розуміння в Канаді сьогодні немає жадної пенсії для старців. Те, що в нас є, то можна правильно назвати бідяцькою поміччю для старців, які прожили поверх 70 років і є абсолютно безраді й які можуть доказати свої роки та своє незвідне положення. Я повторюю, що, щоб одержати цю бідяцьку заповому, людина мусить мати звяз 70 років та знаходитись абсолютно в безрадіному положенні. По мій гадці, ті що виплачують цю бідяцьку поміч, повинні бути обережні, що кажуть, бо сама ця заповога не є кредитом цивілізованих людей, а ганьбою для будьякого уряду. Я тверджу, п. Председателю, що себе-шануючий фармер краще траткує своїх коней, як ми траткуємо наших заслужених старців. Що ми повинні вести в Канаді, то є дісну старечу пенсію. Бо жадна бідяцька поміч не вистарчить."

— 3 промови А. Глинки, виголошеної 5 гереня, 1944.

"... Я сугестую міністрові й урядові, що кожен наш громадянин, що вже не має сили заробити собі на життя, повинен автоматично одержувати пенсію, яка дала б йому людське життя. Якщо канадський громадянин стратив силу заробітку, то він негайно повинен дістати пенсію, чи він має 60 років чи ні. Ця пенсія повинна бути такої висоти, щоб дала можливість нашим стареньким людям жити у вигоді й пошани. Ми можемо легко платити нашим старцям \$50 на місяць."

Вдодатку до цієї відповідної місячної пенсії наші люди повинні діставати безплатно всю лікарську обслугу, а також і дентистичку."

— 3 промови А. Глинки, виголошеної 5 гереня 1944.

"... Я одержав велике число листів із різних частин Канади, в яких старші люди скаржаться, що не мають грошей на зуби та окуляри, яких їм конечно треба. Тому властиво, я підношу цю точку. Бо я не бачу жадної причини, чому наші старенькі люди не мали б одержувати цих річей. До цього, що згадаю, що уряд повинен платити за похоронне, щоб наші старенькі люди не мусили кривдити себе й відкладати на ту останню konieczність. Держава може без трудно заплатити за всіяні похоронні видатки, а старці нехай би зуживали свої власні гроші на прожиття."

Тут бажано сказати кілька слів про доказ років. Я часто одержую листи від людей, які скаржаться, що їм відмовлено пенсію, бо вони не могли віднайти своєї метрики, щоб доказати свої роки... Ми ж повинні бути вирозумілі й зрозуміти, що в багатьох випадках метрики абсолютно неможливо віднайти. Велике число наших старців поприїжджали з різних європейських країв, звідки метрики не можливо дістати. Та помимо цього закон вимагає, щоб ці люди, які дожили до 70 років, доказали свій вік метрикою."

— 3 промови А. Глинки, виголошеної 5 гереня, 1944.

"... Я хочу стати в обороні тих, що не володіють достатньою ні англійською, ні французькою мовами. Велика кількість канадських піонерів, особливо тих, що живуть у північних частинах степових провінцій, поселились національними групами. Багато років там не було ніяких шкіл

і тому вони не мали нагоди навчитися англійської мови. А сьогодні, коли вони дожили 70 року життя і стараються за старечу пенсію, їм кажуть: Мусите бути громадянином, мусите одержати горожанські папери. Коли ж ці старі пробувають одержати громадянство, їм відмовляють з тої причини, що вони не знають англійської мови. Нема сумніву, що такий підхід вкрай несправедливий. Бо ці люди — це піонери, які дуже багато причинились до розвитку нашої країни. Чи нема в нас ні одного міністра, який встав би і заявив, що прийшов час подякувати цим, дуже заслуженим людям. Давши їм старечі пенсії, ми визнаємо їх заслуги для нашої країни, які вони поклали на протязі 50 чи більше років своєї праці."

— 3 промови А. Глинки, виголошеної 5 гереня 1944.

"... Коли вже обговорюю цю справу, то нехай мені вільно буде звернутися з проханням до комітету, що має бути створений, а теж до уряду і особливо до прем'єра Мекензі Кінга: Ще досі є один бік цієї проблеми, на який ніхто не зверну увагу. В західній Канаді живе багато піонерів, що по селі лис національними групами. Це не відноситься до міст, тільки до фермерських осель, де піонери українського, польського, а деколи й німецького походження осіли національними бльоками. Вони не мали можливості навчитися англійської мови. Коли вони хочуть одержати натуралізаційні ці горожанські папери, їм відмовляють через незнання англійської мови. Проте в цьому вони не винні. Бо ж мати, що має сина в канадській армії, повинна мати той привілей, щоб одержати старечу пенсію. У своєму бюрі я маю десятки листів від таких матерів. Вони звертаються до мене, щоб їм допомогти. Одна стара, 75-літня мати мала сина, що пішов до війська. Цей син є жонатий і його платня йде на утримання жінки і дітей. Тому він не міг утримувати матері і вона мусила піти на реліф. І муніципал дає їй п'ять доларів на місяць. Як можна вижити з п'яти доларів? Вона не може дістати старечої пенсії, бо не має канадського громадянства, хоч живе в Канаді 42 роки. Оце проблема, яка мусить бути вирішена."

— 3 промови А. Глинки, виголошеної 5 марта 1943.

"... Шановний посол з округи Меклод (п. Генсел) торкнувся справи, про яку я говорив два рази при інших нагодах, а саме про положення канадійців що прожили багато років у Канаді і не навчилися ні англійської, ні французької мови, що поселились національними групами. Саме через незнання мови їм не дають горожанських паперів. Я заступаю виборчий округ, в якому живе багато таких піонерів. Вони є лояльними громадянами, багато з них має синів у канадській армії. Досить часто син бачить себе в такому положенні, що мусить залишити на ласку Богу своїх батьків. Бо вони, хоч і могли б одержати старечу пенсію, то не одержують тільки тому, що не говорять англійською мовою. А у висліді вони мусять йти на реліф. Нема сумніву, що ця справа мусить бути вирішена."

— 3 промови А. Глинки, виголошеної 18 лютого 1944.

"... Створім такий соціальний порядок, в якому найбільш і найбільш пригноблені могли б зберегти свою людську гідність, порядок в якому не було б меж їх розвиткові і поступові вперед."

— 3 промови А. Глинки, виголошеної 5 марта 1943.

Хто Такий Теперішній Прем'єр Канади?

Ліберальна партія всюди говорить про теперішнього прем'єра Канади і свого лідера Льюї Ст. Лорана, як про звичайну людину, що вийшла з народу і самовіддано працює для нього. Ось що говорить про цю "звичайну" людину редакційна стаття "Оттава Джорнал" з 29 марта 1949 р.:

"The 1941 Who's Who reports that at that time Mr.

St. Laurent was:

Director, Administration and Trust Company, Montreal.
Director, Gagneau Power Company, Montreal.
Director, la Cie Leguie Ltd., Quebec.
Director, Rock City Tobacco Company, Quebec.
Director, Bank of Montreal, Montreal.

The Directory of Canadian Directors, 1941, lists Mr.

St. Laurent as:

President, Blake-Chibougamau Mining Corporation.
Director, Wilsil Ltd.

The United Nations Who's Who lists Mr. St. Laurent as a former director of the Metropolitan Life Insurance Company, New York.

Mr. St. Laurent when he entered public life... gave up all these directorships."

А ліберальний магазин "Да Стандард", Монреал з жовтня 1948 р. згадує про доходи п. Ст. Лорана з самої адвокатури. Цей магазин пише:

"He (Mr. St. Laurent) forgot political life for the next 37 years and rose to be a \$100,000-a-year lawyer (one hundred thousand dollars a year)."

Про додаткові приходи п. Ст. Лорана за директорства згаданих вгорі підприємств магазин не згадує.

ЩО ЗРОБИВ АНТІН ГЛИНКА ЗА ЧАС СВОГО ПОСЛУВАННЯ (1940 - 1949)

(Докінчення з 1. стор.)

з високими службовцями, військовиками і політичними діячами різних держав і національностей. Український загаль у Канаді повернув йому тільки частину коштів подорожі.

20. По повертї з Європи на масових вічах у різних місцевостях Канади виголосив 22 великі промови про положення українських скитальців і при цій нагоді зібрав на переселенний фонд для них \$28,507.84. Всі ці збірні місцеві організації Комітету Українців Канади переслали до Українського Канадського Допомогового Фонду при КУК-у.

21. В жовтні 1945 р. виготовував телеграму, зібрав на ній 25 підписів федеральних послів і вислав прем'єрові Канади до Лондону, де він тоді брав участь у конференції. В цій телеграмі вимагав негайного припинення примусової репатріації українських скитальців в Європі.

22. Два рази, 29 мая 1946 і 12 червня 1947, влаштував послухання і супроводив делегацію Комітету Українців Канади перед Сенатським Комітетом Еміграції і Праці. Підчас послухання делегація прочитала бриф у справі допущення скитальців до Канади. 5,000 примірників звіту з першого послухання на власний кошт вислав видатним політичним діячам Великої Британії, ЗДА і інших держав.

23. Власним коштом вислав 4,500 своїх промов про скитальців і українську справу послам англійського і американського парламентів, а також членам палати лордів в Англії та членам американського сенату.

24. Був одним з головних промовців на обох конгресах Комітету Українців Канади, в червні 1943 у Вінніпегу і в червні 1946 в Торонті. Із 11 важних резолюцій, ухвалених першим конгресом, виготовував сам дев'ять.

25. Виголосив багато промов на зібздах українських канадських організацій, між іншим говорив на зібздах:

- а) Братства Українців Католиків і братніх організацій в Саскатуні, Вінніпегу, Мондері і Айтуні.
- б) Українського Національного Об'єднання і братніх організацій, два рази у Вінніпегу і раз у Торонті.
- в) Союзу Українських Самостійників і братніх організацій в Едмонтоні, Саскатуні, Вінніпегу, Торонто, Шіго і Давфін.

26. Крім цього до українців і чужинців виголосив багато промов при всяких важних нагодах, згадати би хоч кілька:

- а) На 50-літній ювілею Українського Народного Союзу в Нью Йорку.
- б) На масовому вічу у справі скитальців у Детройт.
- в) До Ротері Клуб в Оттаві.
- г) Радіопромова для Канадського Червоного Хреста Хреста у Віндзор.
- д) На мітингу Комітету Помочі Бритійським Дітям у Судбурі.
- е) На масовому збіззі українців у Судбурі.
- ж) Радіопромова для Канадського Червоного Хреста підчас війни і т. д.

27. Головно підчас війни виголосив поважну кількість відчитів у різних частинах Канади, де живуть українці. У цих відчитях обговорював різні справи та старався злагіднювати непорозуміння між українцями та їх співгромадянами.

28. По зможі відповідав на різні напади на українців, які час від часу появлялися на сторінках канадської преси.

29. Зробив прохання до провінційного уряду Алберти і до Міністра Судівництва, щоб дали відзначення Королівського Радника трьом українським адвокатам, а саме п.п. І. Басарабові, Д. Янді і П. Лазаровичеві. З таким самим проханням звернувся до провінційного уряду в Онтеріо і порекомендував д-ра І. Яціва з Віндзору. Всі ці адвокати одержали титул КС.

30. Завдяки його заходам п. Н. С. Шевчук з Вільмінґтон був призначений реєстратором на округу Веґревил при реєстрації, яку уряд перевів на початку війни. На 245 округ Канади він був єдиним реєстратором українського походження.

ЗА ПОЛАГОДЖУВАННЯ ВСІХ ВИЧИСЛЕНИХ ВГОРІ СПРАВ, ЗОКРЕМА ДЛЯ ПООДИНОКИХ ЛЮДЕЙ, АНТІН ГЛИНКА НІКОЛИ НЕ ВЗЯВ НІ ОДНОГО ЦЕНТА НІ ВІД СВОІХ ВИБОРЦІВ, НІ ВІД УКРАЇНЦІВ У КАНАДІ.

92 ПРОМОВИ ВИГОЛОСИВ АНТІН ГЛИНКА В ПАРЛЯМЕНТІ —1940-1944—

ГЕНСАРД це офіційний звіт з нарад федерального парламенту, в якому кожне слово, сказане в парламенті та записане стенографами, є надруковане.

I. В фармерських справах Глинка говорив 21 промову.

- 4 червня 1940. "Внесення резолюції Об'єднаних Фармарів Алберти в справі доплати за збіжжя доставлене в 1939." 1 стор. в Генсарді.
- 21 червня 1940. "В обороні фармарів західної Канади." 3 стор. в Генсарді.
- 8 мая 1941. "Положення фармарів у Канаді." 6 стор. в Генсарді.
- 16 марта 1942. "Домагання за справедливостю для фармарів." 5 стор. в Генсарді.
- 25 марта 1943. "Що ж сталося з чартером для фармарів?" 4 стор. в Генсарді.
- 29 марта 1943. "Продаж урожаю західної Канади." 3 стор. в Генсарді.
- 19 липня 1943. "Закон про фармарські довги." 3 стор. в Генсарді.
- 22 мая 1944. "Фармарські проблеми." 1 стор. в Генсарді.
- 23 мая 1944. "Фармарські проблеми" (продовження). 2 стор. в Генсарді.
- 9 червня 1944. "Закон про позички на поліпшення фармарського господарства." 2 стор. в Генсарді.
- 15 квітня 1946. "Проти підвищення цін на фармарські машини." Півтора сторінки в Генсарді.
- 18 липня 1946. "Рільництво і податки." 4 і пів стор. в Генсарді.
- 27 мая 1947. "Канадські фармери і бюджет на 1947-1948." 3 і пів стор. в Генсарді.
- 5 червня 1947. "Домагання, щоб допомога за посуху була виплачувана на підставі індивідуальних подань, а не на підставі "тоннипу", 1 стор. в Генсарді.
- 15 грудня 1947. "Рільництво і продовження надзвичайних повноважень для уряду." 4 стор. в Генсарді.
- 28 мая 1948. "Про допомогу на розвиток фармарських садів." 1 стор. в Генсарді.
- 28 мая 1948. "За дозвіл на практикування для ново-прибулих ветеринарів з уваги на брак ветеринарів у Канаді." Пів стор. в Генсарді.
- 7 червня 1948. "У справі провізії для фармарів, на землях яких найдено оливу." 1 стор. в Генсарді.
- 26 червня 1948. "Протест проти несправедливого оподаткування фармарів на підставі т.зв. нет ворт систем." Одна стор. в Генсарді.
- 28 червня 1948. "Вимога, щоб т.зв. нет ворт систем оподаткування негайно заперестали." Пів стор. в Генсарді.
- 3 марта 1949. "Теперішнє положення рільництва і його вигляди на майбутнє." 3 і пів стор. в Генсарді.

II. У справі цін фрейту Глинка говорив 4 рази.

- 10 марта 1947. "Проти нерівних фрейтових цін в різних частинах Канади, пів стор. в Генсарді.
- 5 квітня 1948. "Оплата за фрейт." 3 стор. в Генсарді.
- 13 квітня 1948. "Оплата за фрейт." 2 і пів стор. в Генсарді.
- 28 марта 1949. "Проти нерівних фрейтових цін." Промова виголошена перед Колійовою і Корабельною Комісією, 1 стор. в Генсарді.

III. У справі звільнення з війська фармерських синів Глинка промовляв 3 рази.

- 17 марта 1941. "У справі відкладення військової служби для фармерських синів." 3 і пів стор. в Генсарді.
- 3 червня 1943. "Брак фармерських робітників і відложення військової служби для фармерських синів." 1 і пів стор. в Генсарді.
- 1 мая 1944. "Відложення військової служби для фармерських синів." 1 стор. в Генсарді.

IV. У справі старечих пенсій, забезпечення немічних та взагалі соціального забезпечення Глинка говорив 8 разів.

- 2 марта 1943. "Повоєнна відбудова і соціальне забезпечення." 3 і пів стор. в Генсарді.
- 5 марта 1943. "Соціальне забезпечення." 4 стор. в Генсарді.
- 23 липня 1943. "Уряд повинен дати старечі платні теж тим, що не знають англійської мови." Пів стор. в Генсарді.
- 8 лютого 1944. "Мусимо забезпечити всіх." 3 стор. в Генсарді.
- 18 лютого 1944. "Канадське громадянство і старечі пенсії." Пів стор. в Генсарді.
- 11 мая 1944. "Про старечі платні для піонерів, що не знають англійської мови." Перед Спеціальним Законодатним Комітетом (Спешел Коміті он Діфенс оф Канада Регюлейшенс).
- 5 червня 1944. "Старечі пенсії." 3 стор. в Генсарді.
- 24 червня 1947. "Старечі пенсії." 6 стор. в Генсарді.

V. У справах громадянства Глинка говорив 4 рази.

- 12 червня 1941. "Про натуралізацію тих, що в 1930 р. і пізніше одержали реліф." 2 і пів стор. в Генсарді.
- 5 квітня 1946. "Про канадське громадянство." 2 і пів стор. в Генсарді.
- 2 мая 1946. "Про канадське громадянство." 2 стор. в Генсарді.
- 3 мая 1946. "Про канадське громадянство." 2 і пів стор. в Генсарді.

VI. У справах кооператив

Глинка говорив один раз.

- 30 липня 1946. "Про податки, наложені федеральним урядом на кооперативи." 2 стор. в Генсарді.

VI. У справах дискримінації

Глинка говорив 3 рази.

- 25 листопада 1940. "Про об'єднану Канаду і дискримінацію." 4 стор. в Генсарді.
- 8 червня 1943. "Проти дискримінації у флоті й інших частинах збройних сил Канади." 1 стор. в Генсарді.
- 12 мая 1944. "Вимагання допустити українську мову по радіо, як це було передтим."

VIII. У справах канадської заграничної політики Глинка промовляв 7 разів.

- 18 лютого 1943. "Канада і британська спільнота народів." 2 і пів стор. в Генсарді.
- 20 квітня 1944. "Канада, британська спільнота і цивільна авіація." 3 стор. в Генсарді.
- 7 грудня 1945. "Проти договору у Бреттон Вудс." 3 стор. в Генсарді.
- 5 червня 1947. "Про деякі договори із Зєдиненими Державами Америки." 3 стор. в Генсарді.
- 4 липня 1947. "Про канадську дипломатичну службу в чужинних країнах." 3 стор. в Генсарді.
- 3 мая 1948. "Закордонна політика Канади." 5 стор. в Генсарді.
- 21 червня 1948. "Про канадську дипломатичну службу в чужинних країнах." Пів стор. в Генсарді.

IX. У справі положення українського народу на рідних землях Глинка виголосив дві великі промови.

- 2 лютого 1942. "Свобода народів є основою тривалого миру в Європі." 6 стор. в Генсарді.
- 26 марта 1945. "Конференція в Сан Франціско." 3 і пів стор. в Генсарді.

X. В обороні українських скитальців і в справі допущення їх до Канади Глинка говорив 13 разів.

- 24 листопада 1945. "Переміщені особи в Європі." 3 стор. в Генсарді.
- 1 грудня 1945. "За отворення поштової служби між Канадою і переміщеними особами в Європі." Пів стор. в Генсарді.
- 14 грудня 1945. "Іміграція." 3 стор. в Генсарді.
- 18 грудня 1945. "Домагання, щоб українських скитальців не репатріювали силою." 7 і пів стор. в Генсарді.
- 29 мая 1949. Супроводив делегацію КУК-а перед сенатський Комітет Іміграції і Праці і виголосив промову перед ним в обороні українських скитальців. Півтора стор. в Генсарді.
- 2 мая 1947. "Іміграція." 4 і пів стор. в Генсарді.
- 1 червня 1947. "В обороні скитальців, що працюють у Канаді за контрактами." 2 і пів стор. в Генсарді.
- 12 червня 1947. "Супроводив делегацію КУК-а перед сенатський Комітет Іміграції і Праці і виголосив промову перед ним в обороні українських скитальців. Півтора стор. в Генсарді.
- 11 липня 1947. "Іміграція." 11 стор. в Генсарді.
- 31 мая 1948. "Огляд справи переміщених осіб." 9 і пів стор. в Генсарді.
- 24 червня 1948. "Іміграція." 3 стор. в Генсарді.
- 7 квітня 1949. "В справі перевозу імігрантів з Європи літаками." Пів стор. в Генсарді.

XI. В економічно-господарських справах Глинка говорив 5 разів.

- 3 липня 1940. "Бюджет на 1940-1941." 3 стор. в Генсарді.
- 2 липня 1942. "Побіда без довгів." 4 стор. в Генсарді.
- 20 марта 1944. "Державний довг Канади." 70. 11 мая 1944. "Продовження банкового акту на 10 років." 3 стор. в Генсарді.
- 1946 і 1948. "Зниження дохідового податку для тих, що мають родину в старім краю." 1 стор. в Генсарді.

XII. В різних справах Глинка говорив 22 рази.

- 3 серпня 1940. "Винайм домів підчас війни." 73. 27 листопада 1940. "Про національне походження офіцерів і воїнів канадської армії."
- 4 марта 1941. "Оборона українських організацій, на які напала п. Доріє Нільсен." Пів стор. в Генсарді.
- 4 марта 1941. "В обороні канадських українців і проф. Кіркконела, на яких напала п. Нільсен." 2 і пів стор. в Генсарді.
- 12 червня 1941. "Спис населення в 1941 р." 2 і пів стор. в Генсарді.
- 26 лютого 1942. "Позичка Канади в Зєдинених Державах Америки."
- 16 марта 1942. "Про перпенство на таєри священників, що мають великі парохії."
- 19 липня 1943. "Інкорпорація українського товариства "Взаємна Поміч"."
- 27 квітня 1944. "В обороні Канадського Відділу Громадянства (Кенедієн Сітізєншип Бренч)." 3 стор. в Генсарді.
- 12 мая 1944. "Про канадську цензуру." 1 стор. в Генсарді.
- 1 листопада 1945. "Про звернення коштів транспорту для демобілізованих."
- 30 листопада 1945. "У справі зниження дохідового податку для тих, що мають родину в старім краю." Пів стор. в Генсарді.
- 25 жовтня 1945. "Про мешканеві умови в Канаді." 1 стор. в Генсарді.
- 1 серпня 1946. "Про пенсії для вдів і сиріт по тих

- воїках, які по звільненні з війська були приділені до копалень і там загинули." Пів стор. в Генсарді.
- 9 липня 1947. "Про національну оборону." Пів стор. в Генсарді.
- Червень 1948. "Внесення поправки до приватного закону про католицький Чин св. Василя Великого."
- 12 квітня 1948. "Про людські права і основні вільності." 3 стор. в Генсарді.
- 10 червня 1948. "Про Канадський Регстраційний Відділ Громадянства і про Канадський Відділ Громадянства." Пів стор. в Генсарді.
- 21 червня 1948. "Про родини канадських громадян поза залізною заслоною." Пів стор. в Генсарді.
- 30 марта 1949. "Про розбудову МекДоналд Готел в Едмонтоні." Пів стор. в Генсарді.
- 30 марта 1949. "Про національний канадський гімн." 3 стор. в Генсарді.

НИКОЛАЙ ШЕВЧУК УЖЕ ВТРЕТЄ ПЕРЕВОДИТЬ ВИБОРЧУ КАМПАНІЮ ДЛЯ АНТОНА ГЛИНКИ

НИКОЛАЙ ШЕВЧУК

Один з найздібніших українських бізнесменів в Алберті п. Николай Шевчук з Віллінгдон вже третій раз переводить виборчу кампанію для Антона Глинка, Сусільно-Кредитового кандидата на округу Вегревил. Два рази перевів він виборчу кампанію для Антона Глинка з великим успіхом і нема сумніву, що й третій раз переведе її із ще більшим успіхом. Пан Шевчук є широким

відомий у вєгrevильській виборчій округі не тільки завдяки своїй лагідній вдачі, але теж завдяки своїй енергії і твердому характерові. Само оці його прикмети здобули йому широку популярність і причинились до того, що він був вибраний на переведення реєстрації у вєгrevильській виборчій округі, а теж був одним з головніших організаторів в Воєнних Позичок.

ПОСОЛ А. ГЛИНКА ВИГОЛОСИВ 322 ПРОМОВИ В ФЕДЕРАЛЬНІЙ ОКРУЗІ В ВЕГРЕВИЛ 1940 - 1949

Місцевість	Число мітінгів	Місцевість	Число мітінгів
1. Ендрю	10	45. Левой	3
2. Рендер	10	46. Пено	3
3. Редвей	10	47. Ренферлей	3
4. Віллінгдон	10	48. Ройел Парк	3
5. Олеськів	8	49. Тофільд	3
6. Смоні Лейк	8	50. Бівер Лейк	2
7. Ст. Майкл	8	51. Броди	2
8. Ворспайт	8	52. Денерлей	2
9. Востон	8	53. Грейт Бер Лейк	2
10. Белліс	7	54. Гай Ввей	2
11. Брудергайм	7	55. Инленд	2
12. Кранів	7	56. Іспас	2
13. Вєгrevил	7	57. Коссан	2
14. Вільна	7	58. Лемонт	2
15. Чіпман	6	59. Мосива	2
16. Гері Гилл	6	60. Норд Белліс	2
17. Министин	6	61. Отел	2
18. Редвотер	6	62. Перемишль	2
19. Спедден	6	63. Шандро	2
20. Ту Гиллс	6	64. Спрюсфілд	2
21. Візел Крін	6	65. Станиславів	2
22. Егримонт	5	66. Боян	1
23. Гіліярд	5	67. Бруквіль	1
24. Новий Київ	5	68. Броссов	1
25. Полос	5	69. Кадрон	1
26. Плейн Лейн	5	70. Далмюр	1
27. Подоля	5	71. Іст Гейт	1
28. Росс Крін	5	72. Гуд Говп	1
29. Скаро	5	73. Грін Лейн	1
30. Борців	4	74. Гейстінгс Лейн	1
31. Делф	4	75. Коломия	1
32. Лаймстовн	4	76. Лилфілд	1
33. Стрий	4	77. Мекензі	1
34. Торгилд	4	78. Молодія	1
35. Ворвин	4	79. Муз Гиллс	1
36. Восетна	4	80. Партридж Гилл	1
37. Васел	4	81. Прут	1
38. Барич	3	82. Снятин	1
39. Елдорена	3	83. Спрінг Крін	1
40. Головайчун	3	84. Стар	1
41. Ярослав	3	85. Санленд	1
42. Джовзефберг	3	86. Анаас	1
43. Кагвін	3	87. Вагстейо	1
44. Кейлленд	3	88. Гвиффорд	1

РАЗОМ322

Комуністичний Верхівці не Вдається Повалити Антона Глинку

Орган канадських комуністів українського походження "Українське Життя" з 19 мая 1949 р. в редакційній статті закликає українців вєгrevильської виборчої округи, щоб не допустити до поновного вибору Антона Глинка. Щоб показати виборцям вєгrevильської округи, якими чорними шляхами йде думка комуністичної верхівки і якими, ще чорнішими комбінаціями вони хотіли б повалити заслуженого українця, подаємо цю статтю в цілості:

"Повалити Фашиста Глинку!

Дотепер в Вєгrevильській округі, Алберта, яку представляв запеклий ворог українського народу по званні соціал-кредитник, по ділах фашист Антон Глинка, ще не номіновано прогресивного і демократичного фармерського кандидата. Якщо такий кандидат буде номінований, його повинні підтримати всі прогресивні і демократичні виборці Вєгrevильської округи, якщо ні — лишастись проблема повалити фашиста Глинку, який всіляко пробував і пробує принести ганьбу українцям.

Вибір, без прогресивного кандидата, може бути малий, але значний. Виборці Вєгrevильської округи можуть зробити кампанію цікавою і живою. В центр уваги вони повинні поставити свої життєві проблеми — хто захищає мир, щоб діти фармерів не стали гарматним м'ясом, хто бореться за добробут фармерів, за відповідні ціни на їх продукти і т. д. Фашист Антон Глинка, для якого Гітлер був "найбільшим чоловіком", цей анти-українець, який весь час пробував обидувати бологом славу України з парламентарної трибуни, доказав, що виборці Вєгrevильської округи повинні цим разом дати йому копняка, щоб більше не приносив їм сорому.

Політика таких банкрутів, як Глинка, логічно веде до війни. Хай кожен фармер і фармерка Вєгrevильської округи поставлять собі питання: — Чи хочемо ми нової війни? Чи хочемо ми, щоб наших дітей гнали на смерть? Чи хочемо ми, щоб на наші хати і поля падали бомби? Відповідь на ці питання вкаже не тільки на те, що Глинку необхідно повалити, як запеклого ворога добробуту фармерів, а також на те, котрого з інших кандидатів треба підтримати. Нехай вони перед виборцями заявлять, за що вони готові боротись!"

Що ж закидає Антонові Глинці комуністична верхівка?

Антон Глинку звуть "фашистом". А кого ж не називають комуністи фашистом, хто не є комуністом? І Чорчил, і Етлі, і Бевіна і взагалі всіх, що не хотять бути їх полпентачами. А чи комерхівка забула, як 10 років тому "товариші" Сталін і Молотов тиснули руки фон Ріббентропа і Гітлера?

Далі закидає комерхівка Глинці, що він "антиукраїнець". А хто боронив чверть мільона українських скитальців? А хто підніс голос у парламенті за волю для українського народу? А хто боронив у парламенті канадських українців перед нападами і дискримінацією?

(Докінчення на стор. 4.)

фармери! Чи Пам'ятаєте? — де Тоді Були Ліберали

The Weather

Today and Thursday—Mild.

Sun rises Thursday 7:44. Sets 4:44. Light vehicles by 7:04.

Edmonton Temperatures—Tuesday Max. min. 45 above. Wednesday Max. min. 35 above.

Edmonton Bulletin

AN INDEPENDENT NEWSPAPER IN PUBLIC SERVICE

Wheat Close

WEDNESDAY

WINNIPEG CLOSING—May 70½ July 80½

CHICAGO CLOSING—May 12½ July 12½ Sept. 12½

SIXTY SECOND YEAR, VOL. 62, NO. 11

EDMONTON, ALBERTA—WEDNESDAY, JANUARY 14, 1942

SINGLE COPY, 5 CENTS

PREMIER ABERHART ANNOUNCES:

Debt Moratorium For Alberta

Covers Obligations Prior July 1, 1936: Effective One Month

Proclamation of a one-month moratorium, effective immediately, on all private debts incurred prior to July 1, 1936, was announced Wednesday morning by Premier William Aberhart.

The order-in-council was passed by the government on Tuesday.

The proclamation calls for a moratorium for one month which will be until after the legislative session opens on January 29, in order to give the legislature time to consider new debt legislation.

New debt legislation definitely will be considered at the coming session, it was announced by the premier.

This action of the government was taken as result of the disallowance on January 10 of the Orderly Payment of Land Debts Act, by Hon. Mr. Justice G. B. O'Connor of the Supreme Court of Alberta, and disallowance of the Debt Adjustment Act by the Supreme Court of Canada.

ВІСІМ ГОЛОВНИХ ГРІХІВ ЛІБЕРАЛЬНОЇ ПАРТІЇ СУПРОТИ КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

(Докінчення з 1. стор.)

Коли в 1945 р. Комітет Українців Канади вніс петицію до канадського уряду у справі допущення до Канади покійні Дивізії "Галичина", ліберальний щоденник "Торонто Дейлі Стар" з 17 грудня 1945 гостро напав на цих наших людей, яких єдиним гріхом була ненависть до большевизму: "Про них кажуть, що вони помагали німцям як поліційні і штурмові відділи також на західному фронті і поповнювали різні жорстокості проти тамошнього населення."

А ліберальний "Винніпег Фрі Пресс" з 29 квітня 1942 у статті про плебісцит заявив таке: "Плебісцит показав, що в дільниці Винніпегу Норд Енд живе багато можливих зрадників. Коли не поробимо заходів, щоб паралізувати прогітлерівський провід цих чужинських груп, то в будучності можемо мати з ними багато клопотів."

5. Ради голосів ліберальна партія сприяла комуністам.

(а) В червні 1940 р., коли Сталін і Гітлер жили у великій приязні, ліберальний уряд забрав комуністичні галі і продав їх різним організаціям. Та вже 25 січня 1945 р. — це було перед виборами — уряд силою відібрав продані комуністичні галі і віддав їх комуністам. Це перший раз в історії Канади продані речі були відібрані силою в тих, що їх купили. На додаток, щоб задовольнити комуністів, уряд ще доплатив їм \$137,000 за так зв. ушкодження.

(б) На різних мітингах Товариства Канадсько-Совєтської Приязні промовляли: бувший прем'єр Кінг, міністер фінансів Еббот і міністер рільництва Гардінер. На подібних просовєтських мітингах промовляли теж ліберали українського походження.

(в) Восени 1945 р. ліберальний уряд дав дозвіл совєтським консульствам у Канаді реєструвати як совєтських громадян тих українців, які ще не мали канадських паперів. У тому самому часі канадський уряд не міг добитися дозволу совєтського уряду на те, щоб спровадити з СРСР жінок і дітей канадських громадян українського походження.

(г) Коли в 1938 р. ліберальний уряд відмовив заїкорпорувати комуністичну допоміжну організацію РЗТ, то в квітні 1944 р. — знову ж перед виборами — той самий ліберальний уряд видав комуністам дозвіл на інкорпорацію РЗТ.

(г) Як вершок усього деякі ліберальні міністри і ліберальна преса картали національно думаючих українців за те, що вони не співпрацюють з комуністами, і закликали до... єдності. Наприклад, "Саскатун Стар Фенікс" з 3 квітня 1943 р. в редакційній статті обговорює меморандум Комітету Українців Канади і при цій нагоді пише: "Коли українці в Канаді не можуть об'єднатися на точці будучності їх європейської батьківщини, то нема надії на об'єднання європейських українців. А коли б і та єдність та спільне бажання за самостійною державою існувало, то тяжко собі уявити, щоб така держава могла повстати без підтримки з боку Росії."

КОЛИ СВІТИТЬ СОНЦЕ, ЛІБЕРАЛИ ДАЮТЬ ФАРМЕРАМ ПАРАСОЛЮ, А КОЛИ ПАДЕ ДОЩ, ТІ ВІДБИРАЮТЬ

Оцих два витинки з Едмонтон Булетин є найкращим доказом, хто боровся за інтереси фермерів, а хто був проти них. Один витинок свідчить, як в імені албертійського Суспільно Кредитового уряду покійний прем'єр Ейбергарт різними законами та мораторіями боронив фермерів, а другий витинок пригадує, як міністер Ілзлі в імені ліберального уряду обороняв моргеджові компанії та всяких фінансових магінатів.

Фармери знають, що цілх дванадцять років, цебто від 1931 до 1943, велась боротьба за врятування рільництва. З часом, через воєнні обставини, ціни на фермерські продукти підійшли вгору й фармери повишували свої довги.

Коли тепер пригадується лібералам, як то вони боронили моргедж компанії, а не фермерів, то вони кажуть, щоб не простити їм, бо то все минуло. Але не все можна простити. Бо коли фермерам було прикро, то ліберали тоді

фармерів не знали, але коли треба голосів, то звертаються до фермерів. Нехай звертаються до тих фінансових магінатів, яких вони боронили.

Що більше — через злу ліберальну господарку ринки на фермерські продукти знову скоро зменшуються. Виглядає, що в короткому часі Канада ще більше потратить ринки на фермерські продукти. До кого тоді будуть фармери вдаватися, щоб їх боронили від моргедж компаній, які знову почнуть натискати за гримами. А фармери не маючи ринків на свої продукти, не зможуть вирівнювати своїх задовжень.

Ще варто б застановитись над наступно поданими витинками з поновних агріментів як фармери були змушені підписувати. А саме: фармер, не сплативши довгу, мусів підписати агрімент з компанії, що буде рентувати свою власну фарму від компанії даючи компанії чистий третій бунель збіжжя. А коли через якусь причину фармер

не доставив до елевейтора компанійської частини збіжжя, то мусів забратися з фарми. Осб витини з такого агріменту:

"Моргеджор (фармер) оцим зобов'язується стати рентником (власної фарми) в компанії даючи компанії чисту третину всього збіжжя зібраного з фарми й фармер зобов'язується безплатно доставити компанійну частину збіжжя до елевейтора."

"Довжник (фармер) стає рентником моргедж компанії і якщо фармер через якусь причину не доставить компанійної частини збіжжя до елевейтора, то компанія може без повідомлення фармера скаслювати цей агрімент і фармер буде змушений вибратися з фарми."

"Весь процент на довзі зачислюється до істини."

ЧИ ПАМ'ЯТАЄТЕ ЦІ АГРИМЕНТИ? ДЕ ТОДІ БУЛИ ЛІБЕРАЛИ? ВОНИ ТЕПЕР БЛАГАЮТЬ, ЩОБ ФАРМЕРІ ЗНОВУ ДАЛИ ГОЛОСИ ІМ. — А ДУЛО!

In Commons

Edmonton Bulletin July 21, 1945.

Hon. J. L. Ilsley Defends Mortgage Companies in New Debt Legislation

OTTAWA, July 21.—(CP)—Finance Minister Ilsley said in the House of Commons yesterday that permanent debt adjustment machinery to "whittle down" farm debts through the generations would be without parallel in any country.

He was replying to critics of the new Farmers' Creditors Arrangement Act introduced to aid prairie farm debtors in the place of provincial debt adjustment legislation rendered void by decision of the judicial committee of the privy council.

The bill was discussed throughout the afternoon and evening, largely on technical details of its administration. Slightly more than half the 45 sections had been disposed of when the house adjourned last night.

Вибори в Одній Окрузі Коштують \$170,000.

У відомому американському тижневику "Тайм" з 14 лютого ц.р. появилася стаття про доповнюючі вибори в окрузі Ніколе-Ямаска Квебек, що відбулися 7 лютого 1949 р. Тижневик пише про ці вибори таке:

"... Щоб підтримати свого кандидата адвоката Рено Шанделен, 37 років, консервативна партія витратила в окрузі Ніколе-Ямаска \$35,000 (словами... тридцять і п'ять тисяч доларів). А ліберальна партія доклала всіх сил, щоб вибрати адвоката Пола Треген, 41 років, і витратила на виборчу кампанію \$135,000 (словами... сто тридцять і п'ять тисяч доларів)."

Вибори виграв Рено Шанделен, консерватист, і був послом всього... три місяці. Проте ще гірший інтерес на цих виборах зробила ліберальна партія, бо видала \$135,000 і... не вибрала посла. Але на такий скромний видаток ліберальна партія може собі дозволити.

КОМУНІСТИЧНИЙ ВЕРХІВЦІ НЕ ВДАЄТЬСЯ ПОВАЛИТИ А ГЛИНКУ

(Продовження зі стор. 3.)

А ще один закид проти Глинки такий, що він "запеклий ворог доброї фарми". А хто, як не Глінка, виголосив 21 промову в обороні фармерських інтересів? Нехай комерсівка назве бодай одного з 245 послів, що так завзято боронив би інтерес фармерів, як Глінка.

Якими способами редактори комуністичного органу думають повалити Глинку?

Способи ці невчені: Голосувати на будь-кого, аби тільки не на Глинку.

Національно думаючи українці повинні добре застановитися, зани вирішати, чи послухати ім комуністичних редакторів. Бо пішовши за їх радою, вони можуть ллати воду на комуністичний млин.

УКРАЇНЦІ, в день виборів голосуйте всі на АНТОНА ГЛИНКУ!

6. Підчас війни ліберальний уряд безпідставно підсував українцям співпрацю з нацистами.

Хочемо підкреслити, що ліберальний уряд мусів знати про те, що вже в першому місяці війни між Німеччиною і СРСР нацисти заповнили тюрми сотками тисяч національно думаючих українців. Проте цей уряд через цілу війну ставився до нас так, ніби наші брати на рідних землях поповнили супроти альянтів Бог-зна які страшні злочини. Це ставило канадських українців у надзвичайно прикре положення, бо вони постійно відчували моральний терор з боку уряду.

Чому ліберальний уряд, знаючи про дійсний стан речей, грав супроти нас подвійну роль?

7. В уяві лібералів українці добрі до... шуфлі.

На жаль, це твердження правдиве. Факти такі: На околу чотирьох тисяч українців у Канаді зазедве в останніх двох роках назначено двох суддів українського походження — в Алберті ні одного — зате на 92 сенаторів ми не заслужили собі ні одного, так само не маємо ні одного відповідального урядника в Департаментах Заграничних Справ, Праці, Іміграційному і т.д. Єдиний виняток це службовець українського походження в Департаменті Внутрішніх Справ, що добився середньої посади.

Наслідки такі: Уряд зовсім не розуміє і не знає справ канадців українського походження, як і української справи взагалі.

8. Канадійські українці втратили через лібералів один мільон доларів.

Канада не була, на жаль, одною з перших держав, які створили свої брани для бездомних людей, відомих під назвою "переміщених осіб" (ДП). Проте й сьогодні ліберальний уряд у цьому відношенні має багато гріхів супроти канадців українського походження. Згадаємо тільки найважливіші:

(а) Взагалі відмовлено випустити до Канади українських сиріт зі скитальщини. Це тому, щоб не наразитися на гнів Совєтського Союзу, який вважає цих дітей, як і всіх ДП, за своїх громадян.

(б) За чотири роки, головні від 1947 р., випущено до Канади 10,000 наших скитальців, тобто тільки одну двадцяту п'яту частину. В цьому самому часі ліберальний уряд випустив велике число голандців, хоч звичайний гуманізм

каже, що наперед треба рятувати тих, що не мають ні дому, ні краю, ні що їсти.

(в) В канадських еміграційних місіях, що екзамінують і дають канадські візи для ДП, нема ні одного канадця українського походження. Водночас там на місці мусять наймати перекладачів, які знають українську мову.

(г) Людям з найменше ушкодженням здоров'ям відмовлено право на візд до Канади.

(г) Ще й досі канадці українського походження платять дуже великі поштові пересилки за харчеві посилення своїм кривим чи знайомим в Європі. З гуманних причин уряд повинен би давно зменшити ці поштові оплати, а не заробляти на кошт невинних жертв війни. Досі зменшено поштові оплати тільки до Англії.

(д) Італійці і мадяри, які в цій війні вбили не одного канадця, одержали від 26 листопада 1947 р. право на візд до нашого краю. Проте наші полонені з Дивізії "Галичина", єдиним гріхом яких була боротьба проти безбожного большевизму і які ні одної хвилини не воювали на західному фронті, ще й досі не мають права приїхати до Канади.

(е) Балтіям, які припили човном на цей континент, ліберальний уряд дозволив залишитися в Канаді, а кількох українців, що на кораблях приїхали до Канади без віз, арештовано і депортовано.

(ж) Від 18 вересня 1947 р. міжнародна організація опіки над скитальцями ПРО, в яку Канада вклала багато грошей, зобов'язалася платити за скитальців корабельний транспорт. Від того часу приїхало сюди коло 10,000 українських скитальців, з яких поверх 6,500 спровадили наші люди в Канаді і заплатили за їх перевіз морем по \$160.00 за особу. Ліберальний уряд приглядався мовчки, як ПРО вирвало один мільон доларів за вже раз заплачену подорож. А навіть більше, в аплікаційній формі, яку видав уряд, стоїть питання: "Чи заплатите згори кошти подорожі?" Очевидно, хто з наших людей спроваджував зі скитальщини блищу або дальшу родину, писав "так", бо боявся, що не дістане перміту.

Кожний канадєць українського походження, що спровадив когось зі скитальщини, повинен пам'ятати, що через неухагу чи злослівність ліберального уряду він втратить тяжко зарпачовані гроші.

ФАРМАРІ! ПИТАЙТЕ ЛІБЕРАЛЬНИХ ПРОМОВЦІВ ПРО ВСІ СПРАВИ, ЯКІ МИ ПОРУШИЛИ. ХАЙ ДАДУТЬ ВАМ ВІДПОВІДЬ, ЧОМУ ЛІБЕРАЛЬНИЙ УРЯД ТАК ВІДНОСИТЬСЯ ДО КАНАДІЙЦІВ УКРАЇН. ПОХОДЖЕННЯ.

На 27-го Червня Голосуйте: ANTHONY HLYNKA | X